

EĞİTİMDEN CİDDİ ŞEKİLDE KUŞKU DUYUYORUM

Manisa Yarın gazetesi ile Tarihistan.org sitesinde takriben yedi, sekiz seneden beri yazılar yazıyorum. Bugüne dek yazdığım makalelerimde alanım dışında tek satır bulamazsınız. Bilmediğim konuya hayatım boyunca burnumu sokmadım. Lise müdürü iken ilgi alanım dışında astronomik ücretle bir kuruma insan kaynakları konusunda iş teklifi almama rağmen, elimin tersiyle ittim. Çünkü işimi çok sevdim. Sevdikçe de Allah, eğitim üzerine kapı üstüne kapılar açtı. Üççeyreğe yaklaşan yaşıma rağmen Emekliliğin ne olduğunu anlamış değilim. Emeklilikten sonra yurtdışı, dar gelirli aile çocukları için projesini baş başa vererek beraber hazırladığımız Manisa sevdalısı çok değerli eğitimci Sayın Mustafa PALA kardeşimle hazırladığımız ve eğitim yanıklısı Sayın Bülent KAR beyefendinin Belediye Başkanlığı döneminde kurucu Müdürlüğünü üstlendiğim ve şu anda bütün ilçelerde faaliyette bulunan MABEM dershanesi ile Somada kurduğum SOBEM dershanesi, İzmir’de özel kolejler ve hala da Hedef kolejinde eğitimin havasını teneffüs ediyorum. Bunun yanında da ortaokullarda, liselerde, üniversitelerde devam eden eğitim seminerlerime bir de “ Manevi değerlerimize rağmen neden buradayız?” konulu konferansıyla cezaevleri eklendi. Yaz tatilim cezaevlerinde geçti. Geçtiğimiz hafta yüksek güvenlikli Ankara cezaevlerinde idim. Önümüzdeki hafta da Kütahya Dumlupınar üniversitesinin davetlisi olarak gideceğim Kütahya’da yine davet üzerine kendimi Kütahya kapalı cezaevinde bulacağım. Bunları niye anlatıyorum? Sakın bu anlattıklarımla kendime bir pay çıkardığımı sanmayın. Zaten siz okurlar benim ne yaptığımı biliyorsunuz. Şimdi sizleri buralarda gördüğüm gerçeklerle yüzleştireceğim.

Yarım asırdır eğitim ve öğretimin içinde biri olarak öğretim açısından çok büyük gelişmeler oldu. Bunu görmeyen meslektaşlarımız nankörlük içindedir. Bugün dağ başındaki okulda akıllı tahta, internet bulunmaktadır. Okullar açıldıktan bir ay sonra ders kitapları tamamlanamazken şimdi ise okullar açılır açılmaz öğrenciler ders kitaplarını sırasının üzerinde bulabilmektedir. Bunu dünyada başaran ülke sayısı bir elin parmağını geçmez. Öğretimin alt yapısındaki bu başarıyı hararetle kutluyorum. Ancak eğitimle ilgili gelişmeleri de kuşku ile karşılıyorum. Maalesef bugün eğitimle ilgili birçok geleneksel tutum ve anlayışlarımız göz ardı edilmiştir. Elli yıl önce babalar çocuklarını okullara kayda getirdiğinde “ Eti sizin, kemiği benim “ (Ben o öğretmeni döveceğim ama

bakalım ne zaman www.kadirkeskin.net sitemden okuyun) diye teslim ederlerdi. Öğrenci mezun olurken ne etini yer, ne de kemiğini kırardık. Öğrenciyi sağ salim velisine teslim ederdik. Bu dönem “ BABAERKİL” dönemi idi. Sonra babalar ayağını okuldan çekti, anneler devreye girmeye başladı. Bu dönemi sitemde (www.kadirkeskin.net EĞİTİMDE İKİ ANNE ÖRNEĞİ) yazdım. Tekrarını yapmak istemiyorum. Bu döneme de ben “ANAERKİL” dönemi diyorum. Hala okullarda dolaşıyorum şimdi ise “ÇOCUK ERKİL “ imparatorluğu hâkim oldu. Babasında, annesinde yok ama çocuğunda son model telefon, giysilerinin markasından tutun da alınacak arabanın rengi, modeli, anne babanın yapacağı tatilin yerini dahi çocuk belirleyen bir imparatorluk. Hiçbir emek sarf etmeden, üretmeden her şeyi önünde bulan bir çocuk, yarın büyüdüğünde bu çocuğa nasıl iş beğendirirsiniz ve nerede çalıştırırsınız ve bu çocuk hangi işverenin nazını çeker de çalışır? İşte gittiğim cezaevinden birinde evlat katili bir baba ile karşılaştım. İşte o babanın feryadı: **“Özel okullarda okutmama rağmen doğru dürüst okumadı. Ama yine de okul bitti. Bu defa da iş beğenmemeye başladı. Bulduğum işlere ‘yorucu, bana yakışmaz, bu paraya çalışır mı’ gerekçelerle çalışmadı. Bütün gün evde annesine ‘ onu getir, bunu al’ şeklinde emirler vermeye başladı. Yapmak istemediğimizde “Beni doğurdunuz, yapmak zorundasınız, çocuğunuz değil miyim? diyerek direnmeğe başladı. Bir gün iş çıkışı yorgun argın eve geldiğimde baktım ki hanımım sinir krizine girmiş. “ Oğlum neden böyle yapıyorsun bak yaşın da otuzu buldu” dediğimde bana da yukarıdaki sözleri tekrarlamaya başlayınca kendimi kaybettim mutfaktan aldığım bıçağı karnına sapladım, hocam sonuçta kendimi burada buldum. Hanımı da hastaneye kaldırmışlar o da orada vefat etmiş. Evlat yüzünden otuz yedi yıllık eşimin cenazesine bile katılamadım.**

Daha neler mi gördüm? Geçen öğretim yılında İzmir’de “ **Neden geç kaldın**” diye azarlayan öğretmenini öldüren H. K,yi (.....) de , Prof.Dr. dekan yardımcısı annesini öldüren genç kızı B. A.yı da konferans için gittiğim (.....) cezaevinde gördüm.

Türkiye’yi geziyorum. Eğitimin sorumluluğunu taşıyan, eğitim adına koltuk işgal eden meslektaşlarımızın çok azında eğitim kaygusu görüyorum. Çoğunda bir parmak üst koltuğa nasıl çıkarım hesabı içindeler. Bugün okullarda okutulan birçok bilgilerin çocuğun hayatında hiç de karşılaşmayacağı bilgilerdir. Örneğin ben lise de iken sözlü sınavında “ ZİGETVAR” anlaşmasına “

ZİTVATORAK” dediğim için “0” aldım. Ama daha sonrası çalıştım doğrusunu söyledim sınıfımı geçtim. Ama altmış yıldır bir daha bana ne “ Zigetvar” ı soran oldu, ne de “ Zigetvar” kelimesini kullandım ve aklıma geldiği için de ilk defa kullanıyorum.

Bugün örgün eğitiminde çocuklarımızı bilgi hamalı yapıyoruz ama;

Milli ve manevi değerlerini benimseyip onlara aidiyet duyan,

Yeşili koruyan,

Çevresini temiz tutan

Her canlıya merhamet eden,

Büyüklerine saygı

Küçüklerine sevgi duyan, gençler yerine

Sınıfta öğretmenini öldüren, annesini sevgilisiyle birlikte öldüren, okuduğu okula zarar veren, devletin güvenlik kuvvetlerine taş ve Molotof atan, gündün güne uyuşturucu ve alkol bataklığına düşen gençler görüyorum. Bu yüzden eğitimin geleceğinden kuşkuluyum, kuşku duyuyorum dostlar. Onun için hiçbir anne-baba benim çocuğum yanlış yapmaz kuruntusu içine girmesinler. İzmir, Ankara ve diğer cezaevlerinde koğuşları dolduran, bıyığı henüz yeni terleyen gençler de hep ana kuzusu gençler. Ne olur çocuklarınızın manevi eğitimini ihmal etmeyin. Unutmayın ki yüce peygamberimizin ifadesiyle arkanızda bırakacağınız en büyük servet hanlar, apartmanlar değil iyi eğitilmiş evlatlarınızdır. Ne olur çocuklarınızın manevi eğitimini ihmal etmeyin.

www.kadirkeskin.net